

Αρμενιστής

Τόμ. 2, Αρ. 2 (2024)

Αρμενιστής

Τέσσερα ποιήματα

Κωνσταντίνος Γ. Μπέλτσιος

doi: [10.12681/armen.37636](https://doi.org/10.12681/armen.37636)

Copyright © 2024, Κωνσταντίνος Γ. Μπέλτσιος

Αδεια χρήσης [##plugins.generic.pdfFrontPageGenerator.front.license.cc-by-nc-nd4##](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/).

Βιβλιογραφική αναφορά:

Μπέλτσιος Κ. Γ. (2024). Τέσσερα ποιήματα. *Αρμενιστής*, 2(2). <https://doi.org/10.12681/armen.37636>

Κωνσταντῖνος Γ. Μπέλτσιος

4 ΠΟΙΗΜΑΤΑ

ΤΟ ΒΡΑΔΥ ΣΟΥ

λέξεις σέ πλέξεις ώς τὸ βράδυ καὶ λοιπόν: βγαίνεις,
βαίνεις, τοιχοκολλεῖς τὸ ποίημα σου, εὐφραίνεσαι
κλωτσῶντας τὸ σκοτάδι, ὄχι ὅμως τὸ σκοτάδι σου,
ἄρρυθμα τραγουδᾷς καὶ ἴσως πικραίνεσαι

κυρίως περιφέρεσαι Καὶ ὕστερα λές πὺς παραφέρεσαι
ἀνακατεύεις τὸ σκοτάδι σου μὲ φυσικὸ σκοτάδι
αὐτὸ εἶναι τὸ βράδυ σου, κάτι βραδὺ
μιὰ ἀστραπή, ταχεῖα ὡς ἄλογο, φθάνει νὰ σέ φωτίσει

*Διαστελλόμενη νύκτα,
Ελένη Ρακαντά*

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

τὸ καλοκαίρι ἀκόμη στέκει μὲ πόδια ἀπριόνιστα
καὶ ἄς λένε τὰ ἡμερολόγια Καὶ ἄς αυξάνεται ἡ μυστικότης
οἱ τζιτζικες λέγουν τὰ πόδια του
σκληρά, σκληρά καὶ ἰνώδη ἐφέτος Φθηνές ἴσως δικαιολογίες
δουλεύουν τώρα ὑπερωρίες ἕως ἀργὰ τὰ βράδια

οἱ γρύλλοι πάλι ἔχουν χαθῆ μὲς σὲ παλαιὰ ραδιόφωνα
καὶ τὰ ραδιόφωνα μὲς στὰ φυλλώματα τῶν δένδρων Παίζουν
ἀργὰ τὰ βράδια μουσικὲς κάπως θλιμμένες κάποτε λικνιστικὲς
καὶ κάπου-κάπου ἀκούγονται γρυλλίσματα ἀνθρώπων

--

ἓνας περαστικὸς ὀμιλητῆς τοῦ δάσους χθές
μὲ τὶς φωσφορικὲς ἀντωνυμίες του
πλήθος ἐσήκωσεν πυγολαμπίδες ἀνισόρροπες

ΣΕ ΔΡΟΜΟ

ναί,
μέ άφορμή τί τὸ άπροσδιόριστο
άφήσαμε ἓνα φίλο
νά ύπνοβατῆ σέ δρόμο άδιέξοδο
σπαρμένο τρακατροῦκες

ναί,
πρὶν λίγο τηλεφώνησε
εἶχε φωνή κανονική
καί μᾶς συνέστησε
νά ακούσουμε εἰδήσεις

ὄχι,
οὐδέν γνωρίζουμε
δέν εἶναι ὦρα ακόμη
άλλά καί οἱ τρεῖς θεωρήσαμε
πὼς πρέπει νά ενημερωθῆτε

ὄχι,
ναί μᾶλλον
μᾶλλον, μάλιστα

ΑΘΟΥΒΟ

ὀμίχλη, νέφος ἢ καπνός
ὁ ὀδηγός μέ τὸ Trabant
τά φῶτα πέφτουν στήν βιτρίνα

μῶβ πινελιές στήν θάλασσα
πράσινη πινελιά στόν οὐρανό, δυὸ δέντρα κάπως τοῦ Γκωγκέν,
βαρκούλα πού λικνίζεται μέσ στήν χρυσῆ κορνίζα

ἓνα μερίδιο τέχνης πάχνης τοῦ καιροῦ
καί ἡ ὑπογραφή πού διάλεξε